

Fransa Ulusal Öğrenci Birliği
Strasbourg Öğrencileri Federal Genel Kurulu, 1966

*Ekonomik, politik, psikolojik, cinsel ve
özellikle entelektüel veçheleriyle:*

Öğrenci Hayatının Sefaleti

ve bu sefalete çare olacak birkaç yol üzerine

*SEL YAYINCILIK / RED KİTAPLIđI

Öğrenci Hayatının Sefaleti

Önsöz: Ferda Keskin

Türkçesi: Metin Yetkin

Utancı fâşederek daha da utanç verici kılmalı

Fransa’da, polisten ve rahipten sonra alenen en çok hakir görülenin öğrenci olduğunu büyük bir yanılma tehlikesine düşmeden doğrulayabiliriz. Onun hakir görülmesi genellikle egemen ideolojiden kaynaklı yanlış sebeplerden kaynaklansa da, devrimci eleştirinin bakış açısından onu bilfiil hakir görülebilir kılmının ve hakir görmenin sebepleri bastırılmış ve kabul edilmemiştir. Yine de sahte mücadele yandaşları bu sebepleri tanıma ve kendilerini bu sebepler içerisinde görme yetisine sahiptirler. Bu hakiki tahkiri nazik bir hayranlığa çevirmektedirler. Örneğin kifayetsiz sol entelijensiya (*Les Temps Modernes*’den *Express*’e) sözde “öğrenci yükselişi” karşısında ayılıp bayılıyor ve bilfiil çöküş halindeki bürokratik örgütler (sözde Komünist Parti’den l’UNEF’e [Fransa Ulusal Öğrenci Birliği] kadar) öğrencilerin “maddi, manevi” desteğini elde etmek için hasetle didişiyorlar. Bizse, öğrencilere bu ilginin sebeplerini ve bunların aşırı gelişmiş kapitalizmin egemen gerçekliğinin ekmeğine nasıl yağ sürdüğünü göstereceğiz ve bunları tek tek ifşa etmek için de bu broşürü kullanacağız: Yabancılaşmadan kurtulmanın tek yolu yabancılaşmaktır.

Öğrenci ortamı üstüne girişilen bütün analizler ve incelemeler şimdiye kadar işin özünü ıskaladı. Akademik uzmanlık bakış açısının (psikoloji, toplumbilim, ekonomi) dışına asla çıkamadıklarından

temelde yanlış kaldılar. Bunların hepsi de modern topluma bütünsel bakış açısını gözden kaçırarak “genellikle temel sorunlarla uğraştığından” Fourier’ın *yöntemsel densizlik* diye adlandırdığı suçu işlemektedirler. Olgu fetişizmi temel kategoriye maskelemekte, ayrıntılar da *bütünlüğü* unutturmaktadır. Bu toplum hakkında her şey söyleniyor, ama bilfiil *tüccar ve gösteriye dayalı* olduğu hariç. Toplumbilimci Bourdieu ve Passeron, “Les Héritiers: les étudiants et la culture” [“Varisler: öğrenciler ve kültür”] isimli araştırmalarında, sonunda kanıtladıkları bazı kısmi hakikatler karşısında dermansız kaldılar. Tüm iyi niyetlerine rağmen, profesör ahlakına, *öğretim sisteminin gerçek anlamda rasyonelleşmesi*, yani sistemin öğretilmesi *yoluyla gerçek demokratikleşmeye varma* yönündeki kaçınılmaz Kantçı etiğe yeniden yuvarlanıyorlar. Tilmizleri Kravetz’ler,¹ onların küçük-bürokrat olma acısını tedavülden kalkmış bir laf kalabalığıyla tazmin ettiklerinde binlerce kişiyi uyandırdıklarını sanıyorlar.

Modern kapitalizm altındaki şeyleştirme gösteri düzeni² herkese umumi edilgenlik içerisinde bir rol dayatmaktadır. Öğrenci bu rolden kaçamaz. Onu, piyasa sisteminin işleyişi içerisinde olumlu ve muhafazakâr unsur olarak üstleneceği asli role hazırlayan geçici bir roldür bu. Erginlenmeden başka bir şey değildir.

- 1 Kravetz (Marc); UNEF’in yönetici ortamlarında belli bir üne sahip olan bu zarif parlamenter “teorik araştırmaya” atılma hatasında bulundu: 1964’te *Temps Modernes*’de öğrenci sendikacılığını övüyor ertesine sene aynı yayında kınadı.
- 2 Gösteri, rol vb. kavramları sityasyonist anlamda kullanacağımız açıktır.